

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Львів, 3 грудня 1928.

намецький Канада. Коли порахувати всі ревізії, заборони, державні банкрути, атентати, що були паралельно в американо-канадському співробітництві в центральній Америці, то в результаті вийде ціла страшилка злочинів. Але що розповісти про себе жити в історії геополітичних та про максимум економічної самонавтарчальності. Чому відбулася світова війна? Коли читати газети чи якусьбудь іншу періодику в доповідний час — ми бачимо: в 1905 році німецька причасність, вносила 15 відсотків капіталу і торгівлі в мексиканській імперії, в 1906 — 32 проц. В 1908 — 42 проц. Чим далі, тим гіршіший робився з того приводу ворог бонітського пана. Повільно паніла ціла су, закінчили від голосу преси Норталфа — аж одного для напівколоніальних лев приїхав до пасквиль. Не вважати на американо-канадський мир по обох гатських конференціях — босній інстинкт переміг. Нині алова... Америка інвестувала за першою 18 мільярдів доларів. Це приносило річний поклад три зертні мільярда чинів. В Чіле інвестовано 500 мільярдів доларів, від Панами до Сантіаго, отже: Колумбін, Емалдор, Перу, Чіле — ціла паніфічне побережжя Південної Америки з іншою домомою доларів, хоч що вчора все те було домомою фунта штерл. Болівія віддала експлуатацію всіх своїх багатств (цина, нафта) виключно для Нью-Йорку. Бразилія натягла шістьма мільярдами за протий 7 літ 178 мільярдів доларів; виключно концесію на експлуатацію бразилійської гуми має Форд. Кана і месо в руках Уол-Стріт. Ось ха-зиста, що його нині оглядає Гусев. Але вчора скрізь сиділи там англії. На тім відомому вріє франко-британський пакт. — Нині так само, як вчора на підлозі лодібно експансивний німці. Вчора — не амажати на шийний ряд суттєвих суперечностей з Росією, англії боронились перед більшою небезпечкою, помірники в меншій противником.

В 1909 р. франко-британська антага поширюється на Росію. Нині франко-британський союз поширюється на Японію. 17. в. м. швейцарський політик граф Утіда говорив про можливість відновлення англо-швейцарського союзу. Лондон не заперечив. Підставою союзу є солідарність обох потуг у англійській політиці. Та солідарність означає також створення окремого протинамецького фронту. Це в Америці знають і Кулідж з питомою собі шпартістю настоює на тому, щоб конгрес прийняв биль про будову 15-ти 10.000-тонних кружальців і одного аеропланного корабля, ще перед тим, як Гусев перебере формально владу у русі. Але щораз довільні круги затягиває підатів. Штрессман говорить в своїй останній великій захордонно-політичній промові так: „Я не знаю ніяких таких

панних амажів з якогосьбудь ів поодиноких великодержав, що мусіли бути розліані, колиб ми хотіли мати свободу дізнання в нашій політиці“. Іншими словами: ми обов'язані в наших руках. Ми можемо амажуватися з ким хочемо... Оферуйте, панове, хто дасть більше... Але Пуанкаре рахується з тим, що Америка зможе дати оте „більше“ і тому алова інангурує репарацийну політику, яка має амажати Німеччині по руках і погам. І знаходить підтримку Англії.

IV.

Що все це разом означає? Ніби не повторюється історія 1870—1914 р.? Тихо, непомітно тиснулася війна під пакту до пакту і занепокоєння до занепокоєння. Повторюються старі симптоми — тому і недуга буде мабуть та сама. Втора спершу воркотів, потім остерігав, нарешті панів від неспокійності й бажання помсти Норталфа. Нині щораз сильніше вороче й остерігав Герот... 25 літ тривало це „вороче“ аж доки англії не стали арлі... Яка різниця чи нині цей процес триватиме 5 чи 35 літ? Результат може бути і буде тільки один. Той — коли хочемо — фатальної закономірності не амажати навіть десяти Келльорів. Можливо, що за тисячу літ суспільність як організм перейде ту саму еволюційну дорогу, що й перейшов печерник, коли повільно амажати думати, відкрив у собі етичні цінності, культивував... Бергсон в таку еволюцію вірить. Але покищо — ми бачимо, — що право до життя має нині — як суспільність тільки той, хто має найтвердіший шит над головою і найтвердішу довбню в жмені. Це нам треба пам'ятати, коли думати про грядучу світову контроверзу.

Зенон Пеленський.

По шипокому світі.

У Кабулі засуджені мулла Абдул Рахман, буаш, губернатор Фазаль-Хаг за агітацію проти реформ Аманулі.

Німеччина має намір амажати своїх амбасадорів у Лондоні, Римі, Англії та Варшаві.

У Римі фашистська демонстрація студентів протестувала перед франц. амбасадором проти засуду вбивства консула Нардіні.

На засіданні Штрессмана з генер. секретарем Ліги Націй Е. Дрюмондом рішили остаточно, що найближча сесія Ліги Націй буде не в Женеві.

Головою американської федерації праці вибрали одноголосно ще раз Уільяма Гріна.

Представником Еспанії в Лізі Націй призначений Хіменес Де Леон.

Буаш, португальського прем'єра Антоніа Да Олівейра арештували як учасника протидержавної амаж.

Радянська Україна.

Комітети неможливих селли.

У 20-тих днях листопада н. р. відбулося в Харкові пленарне засідання Центрального Комітету неможливих селли. На ньому виступив Вінницький, член Ц. К. КНС, обширний реферат про діяльність цієї установи. З нього довідуємося (сл. „Комуніст“ з 25. XI. н. р.), що за останні два роки організація КНС збільшилась майже вдвоє, бо з числа 365 тисяч членів аросло до 1.150.000 членів. Не амажати на те комітети неможливих селли одиують у собі закладені 22 відсотки всієї бідноти. На комітетах неможливих селли будуть білкомітети всю свою селльську політику і обдаровують усіх членів тих комітетів великими привілеями. Але не амажати на те, ті неможливі не дуже то горяться до більшовицьких комнеамів, коли, як авторитетно стверджує Вінницький, поза цими організаціями управлісних є аж 78 відсотків бідноти на Україні.

Спорт на Україні.

Спортсмен і його організація займаються на Україні систематично від 3-ти літ. Спорт стоїть там тепер під опікою держави. З радянської преси довідуємося, що він останніми часами дуже розвивається та сильно розростається. Нормуванням і організацією спорту займається там урядова установа, що звється Рада фізичної культури. Тепер число організованих спортсменів дійшло до 655.000 (в 1926 р. було їх 231 тисяч, а в 1927 р. вже 628 тисяч). З загальної суми 655 тисяч спортсменів 300 тисяч припадає на школи, а решта на доросле населення. Поширений спорт виключно по містах, серед робітництва й урядовців. На селі цей рух ще не найшов дороги. Найбільше споміж спортсменів займається стрільничим спортом. Таких в 130 тисяч. Очевидно, що й хотіли великий, на перший погляд, спортивний рух ще залежав від того, щоб дорівняти німецькому, або чеському спортовому рухові.

Громадяни! Чому не став Ти ще досі членом Товариства „Просвіта“?

Подяка пос. Хруцького.

Високоповажаний Пане Редакторе! Дозвольте мені за посередництвом Вашого поважаного органу амажати мою ширшу подяку всім тим, що амажати амажати мені своє співчуття з приводу останнього нападу на мене в кулуарах союму.

З поважанням

Сергій Хруцький,
посол до союму.

Свята 1. листопада.

Харбін (Китай).

За починком Т-ва „Січ“ в Харбіні вироблено програму святкування 1. листопада й вислано свідомим громадянам кількадесят заорощень. Ввечері 4-го листопада, після Богослуження в українській Св. Покровській церкві, відправили настоятель церкви протоієрей о. М. Труфанів та дінкон о. І. Літчук панакхиду в українській мові за полегких героїв УГА. В часі проповіді о. Труфанів нагадав присутнім про багу свята та про час, коли галицької українці створили свою державу. На панакхиді крім надання притиха була присутній увесь, тепер дуже нечисленний гурток галичан, а серед них двоє старшин. Увечері. Поважний настрій присутніх, похоронний спів хором, близький у кожного воскові свічки, запах ладану — доповнювали загальну сумну картину. З кидальним димом яслились утору благальні молитви, щоб настав уже раз кінець важким страданням українського народу. Думки яслились ген, далеко, там під Карпатами, в нещасну Батьківщину. 1914—19 роки... 1-го листопада... Львів... Кривавий епопея... потім — руїна Львів та Харбін! Віддала надто велика, але думка одна і в одно направлені наші найглибші почуття. Кінчилась панакхидя, молитви амажати на зколішків й понеслись сумне, творились „Вічні, вічна пам'ять“ усім тим, що показали життя своє за Рідний Край.

В 6 год. веч. в мешканні УМСА відчинили святочне зібрання о. М. Марчинши (галичанин), заслужений громадянський працівник на Далекому Сході. У вступному слові нагадав він зібранню про багу і смачність 1-го листопада не тільки для галичан, але й для всіх українців. При кімні на його пропозицію зібрання відзначили, амажати ося так пам'ять полегких. Після цього виступив обширний реферат старшина Т-ва „Січ“ в Харбіні п. І. Паславський (УСС-ус) на тему: „Десятиліття проголошення незалежності Західної України“. На основі багатьох фактів представив референт амажати життя, бідності і амажати зах. українців від 1772 р. аж до сьогоднішнього дня. Перед зібранням пройшла картина західного подолання й неспокійної боротьби галичан на протязі останнього п'ятдесяти років. Закінчуючи свій реферат, промовець заамажати усіх до праці для здійснення нашої завітної мети. Відтак на пропозицію старшого амажати надання всім амажати відповіли „Вічну пам'ять“ мученикам за волю України. З черги відчитано та прийнято привітання громадянства Галичини. Після цього відзначено цим гимн, а далі збрано тут-же на інавваді УГА 18,50 дукатів (50 зол).

Так відзначено роковини 1-го листопада в Китаю. Громадяни, ділючись вражіннями, затрівожі неслими радіо-

вого хлопця. З розторошеної голови збухала кров. Він налякався і побіг прожогом у хату.

— Жінко світі, я піймав злодія в коморі та так здорово зацідив заступом по лобі, що розчерепив голову.

Вийшли обое. Жінка придивилася. — Максиме, скрикнула налякана, таж це наш гість, цей злодюга, якого ти від шибениці відрізав...

— Ох! ото мене біда причіпилася, застогнав Максим, та він либонь вже околів. Що мені тепер робити?

— Що робити? каже жінка, запрягай мерщій коні, відвези того бузовіра до міста та повісь його на тій самій шибениці.

Рада здавалася добра. Максим скочив у стайню, запряг коники. Ураз з жінкою витаскали мерця на віз. Жінка астромила чоловікові воловода грубого в руки, що б не обірався.

— Вію, коники! кликнув і Максим і півнав вихром за ворота. Тимчасом жінка — запритувала все коло хати і комори, засипала переміш і затоптала ногами, щоб сліду не було.

Максим приїхав на оболоння ще за ночі. Тепер він не лякався ні духів, ні мерців, тільки лякався, щоб його хто не побачив. Підїхав під само шибеницю, зав'язав мотузу в петлю, засидів йому на шию. Відтак

зав'язав другим кінцем на гачок на шибениці, рушні кіними, і висільник загойдався свобідно. Максим втік до дому, наче б чортяки за ним гнали.

Як приїхав до дому, то вже сіріло на дворі і піани піяли по селу.

— Слава богу, що діти спали, тай нічого не бачили, а то могли перед сусідами вихляпати.

IV.

На другий день уранні, жовнір прокинувся. Протер очі, подякував газдам за гостину, узав кріс і поплентався сторожити висільника. На висільника подивився лиш одним оком, бо лично йому було придивитися. Він хитався від вітру на усі боки.

Нарешті прийшов урядовець з арештантами, щоб його заковать.

— Господи! а це ж що?

Вчора повісили його в арештантській сірчині і босого, а нині він у кожусі і в новеньких чобітках... Ба! та ще й голова розрубана, аж мізак витік. Питає жовніра, що сталося?

— Я нічого не знаю і не відаю, каже жовнір, а сам справді налякався. Ні вчора ні нині не придивився до нього, як одягнений... не знаю. Наляканий урядовець побіг до суду.

Повісили його вчора в арештантській куртині, і босого, а сьогодні

дні він у кожусі, нових чоботах і голова розбита.

У суді великий рух. Зразу думали, що урядовець збожеволів з страху. Нарешті поїхала судова комісія на місце з лікарем. Повідомили про те і військову команду. Приїхав старшина, прикликали жандармів.

Лікар оглянув трупа і видав таке рішення:

— Я вчора був при екзекції. Голова була ціла. Делікент був босий і в арештантській сірчині, був поівшений на шовковій шнурочку, а тепер на мотузі, яким волів припинають. На кожусі і чоботях сліди болота і свіжої землі. Голова розбита струментом тулим кінчастим, можливо заступом. Удар був один, але смертельний. Лікарська поміч нашію би не прилазилася.

Тепер аняли з висільника кожух і чоботи і зараз передали нахмалі-строї жандармів до розсаїду. Висільника відрізали і закопали.

Жандарм міркував собі так:

— Чоботи роблені не на замовлення, лиш на гурт. Були певно куплені вчора на ярмарці. Пошукаємо шевця.

Пішов зараз між знайомих шевців, щоб зробити чоботи на гурт і продати людям по ярмаркам.

— Так, каже один шевец. Це чобітки з моєї роботи. Вчора продав

Юридичне питання.

(Повіщення.)

III

Максим прокинувся зі сну. В коморі почувся якийсь рух. Хтось отирав сиринучу скриню, вештався, щось ападе зі стін.

— Щось воно не так — каже до себе — в коморі певно злодій.

Устав, потихенько задягнув сертак і ноги босоніж у чоботи і вийшов, щоб жінки та гостя не збудити.

Шолопіння в коморі було чути в снігах виразніше. Максим вийшов відчинити дверні під комору.

Під стіною стояв опертий кований залізний заступ. Далі купа землі, діра попід підвалину до комори, на купі землі лежали кожухи, одежа, вузлики, які злодій вже повиносив. Максим узав в руки заступ і чекав.

По часі показались у дірі дві руки, які вийшли на двір ще одні вузлики. В Максимі закипіла кров.

— От собачий син хотів мене обікрасти. А не дідеш!

За руками ападала з діри голова. Максим підніс заступ і вдарила з усієї сили. Руки замахалися, а голова остала на місці. Максим піймав обірчу за руки і витяг з діри злобо-

ВІПРОДАЖ НИЩЕ ФАБРИЧНИХ ЗИМОВИХ АРТИКУЛІВ

Трикотажі, Триконове білля і Єгерівське, Свєтери, Пулльонери, Камізельки, Рухавички, Панчохи, Скарпінки, Шапки.

від 1.12 до 31.12.1928 в Гуртовім складі
фірми Г. ШТЕРН, Казимирівська 33

НОВИНКИ

— Два останні числа „Діла“ з 268 і 269 експонувалися похмуро за такі статті: перше за зомню з Березинщини, а друге за всю статтю „Замітки і відгуки“ з „Відгуки“.

— Справжній зима змінилася у нас з днем 1-го грудня. Вже напередодні зима першій малій сніжкою, але напрохні днів при температурі 3—4 ступ., тепліше він розтанув. У суботу жовтій сніг прикрив місто грубим шаром. На вулицях появилася колюча та зимова одяг не відокремлено, а м'ясо.

— На ювілей акад. К. Студинського приїхали з Києва Юрій Озерський, голова „Уар. Наук“ і Федір Савченко, як представники історичної секції УАН і комісії для дослідів Зах. України. Заст. голови Академії акад. Водовозів відмовили від поїзду до Польщі.

— Крадуть. У Кракові в магістратському відділі управління електрикою та будівельним рухом відірвали великі зламання. — В Ярославі припинили в урядівній на-чальниці заміниці трійки і кількох інших урядовців у зв'язку з систематичною крадіжкою виставки.

— І ці крадуть. Два глухонімих у бурсі для глухонімих на вул. Личаківській обікрали свого кімнатного сусіда, на суді поновилася до в'язни і дістали 3 міс. в'язни.

— Бандитизм. По 5 місяців дістали парубки з Вікши Шахтської за напад на хату сусіда. де поновили меблі та звідси поновили гостей. — У Холові (Радехів) місцеві парубки поновили шибни у священика та кілька купів.

— Боротьба з танцями. Пишуть нам: „Вчора після курсу танців, медсестри у малій залі „Народного Дому“ з Т. Витвицьким, вдерлося силоміць кількох не-модних студентів, які домагалися, щоб їх пустили на сцену, тому, що вони ма-ють скласти знову від свого гуртка. Один англієць промову, в якій осудив гостро танців та у такій же часі і домагався, щоб їх примусили. Закричали всі, за-мислили в переломі дві дівчини-смер-дешки, а одну кинули вже на сцені і цим привели до присутніх покинути сцену танців. Після те, що Т. Витвицький по-дав свій курс танців за попереднім по-рученням зі студентською молоддю, яка рішуче стрималася цього року від прихиль-них балів і збан, але цим не припинила приватної науки танців. Справа: чи мо-лоді буде через одні червона танцювати чи ні, не має як такої суспільної ваги, щоб супроти неї займатися принципово-становище. Легке місце, щоб і та части-на молоді, яка розганяє інші курси танців, не осудила саме противлящих на-слідків: ті, що спотять танцювати (в та-ких з великою багатоту) записуватися на курси польських і жіночих шкіл і цим не лише оминуть контроль, анітрят гроші між чужинцями, не матимуть змоги ви-тиснути різні танці, а поновлять буди-ть приватно проводити час у чужин-середовищі, з матеріальною та мораль-ною атракцією для себе.

— Втомлені життям. У Бережанах за-стрілилися кози Мирон Федичин. — У Бе-решівці Вал. поновився 66-літній Микола Степанчик. — У Заліщицях поновився 64-літній Григорій Кравець. — У Тернополі поновилася поновилася в арешті легка дама Броніслава Язвек.

— Оригінальний процес. У Грегорові (Холмщині) два приятелі, селяни Стан. Савчик і Павлик Максимик приятелювали так довго, як Максимик після смерті жи-вни рішуче вартує життя. Савчик по-дружньому царює йому наймому дітяну М. Шевченку. Максимик оженився, але пі-сля шлюбної довіди, що Шевченко з від-данню любить Савчика. Тоді він домагав-ся від Савчика, щоб він або позв'язав собі його живню або заплатив йому відшкоду-вання за втрату плідності. Тому, що Савчик не погодився на ніщо з них, док пропо-нував. Максимик хоче доходити своїх прав судом, з тим, що обвинувачує приятеля в чужоловстві.

— Рівні вістки. Ленінградський Скрип-ковий трест після першого транспорту сри-пків до Англії. — Славний фіналіст бігу, чемпіон Олімпіади, Нурі, приїжджає 2 грудня в Париж, з літцями іде а Ню Йорк. — Англієць англійської суди виступив смертний виступ на китайця Чун-І-Міно, засудженого за збиство своєї жінки. — У Відгороді поновився бан-дита Жинка, який тероризував річку око-лиць та має на совісті 88 вбивств. — У Берліні зустрілися Нансен з д-ром Есен-ром, командантом „Графа Цеселіна“, ко-ли рішуче виступив у підбунтовній медіації, яку організує в 1930 р. збіж-на.

родне товариство підбунтовних дослідів. — Після буревію що перейшов над Пі-нінним морем агнува італійський корабель „Саленто“ в 5 милях від пляжі „Зант-порт“, моряки, що пробували піти йому на поміч, не могли до нього дістатися.

— Курці всіх країн єдинаятеся! У Парижі засідав „Національна Ліга для оборони курців“. Паралельно з боротьбою проти нікотиної, іде організація її прихильників. Курці намагаються, що держава, яка зароб-ляє такі гроші на тютюновій монополії, обмежує право курців у театрах, кінах, що й дає не дозволить добрий тютюн і папер-ні. Курці на париському конгресі обговорили, скільки мільйонів пішло з їхньої кишені до державної каси. Прямий постанови, що-би не ходити до кін і театрів, де курити не вільно. Далі виборали, згідно з париською традицією, свою „королеву курців“ і до-дали їй ще дві, щоб мати тріумфувати. У-становили різні рекорди курення папіро-сок, цигар і джойл. — арешт гамітлив-пави ширшої організації у контакті з кур-цями інших держав. Від часу, як жінки по-чали курити, курення стало ще більшою пристрастю, як колись. Недалекий час, коли при виборах треба буде домагатися від послів заями, чи вони курять. Бо чи-ють, в Америці вже питають.

— Конкурсний клопіт. Міжнародна Му-зична Ліга розписала рік тому конкурс на найкращу симфонію в дузі Шуберта з на-городою 10.000 доларів. Нагороду дістав нещодавно шведський композитор Аттер-берг. Тимчасом останніми днями відомий англійський музичний критик Ньоман за-явив в одній критиці, що твір Аттерберга був складений не з поважним наміром, а жартиantly, щоб осміятися членів журі. Аттерберг, прочитавши такий погляд, у-сміхнувся і сказав, що може Ньоман має рацію. Це страшенне здивувало голову скандинавського гуртка членів журі Нь-сена, який упевняє, що твір Аттерберга наскрізь поважний і вповні заслужує на нагороду. Тепер невідомо, чи Аттерберг не хотів собі зажартувати з англійського критика.

— В попередній числі „Діла“ з дня 2 грудня п. р. викрала через недогляд не-примина ошідка, а саме: оголошення на 1-ій сторінці школи танців поміщено С. Ви-твицького, має бути Т. Витвицького, що отрим простежимо.

— Витаючи шляхотну ініціативу у-кравіської академічної молоді, сказа-ла Вп. Дир. Михайло Таранко на фоні будови шляхотної школи ім. Т. Шевченка у Львові 100 зол. замість прийняття з на-годи своїх іменин, та подяки за наді-слані побажання і привіти з цілого краю та загралині. — Кружок Рідної Школи ім. Т. Шевченка складає за цей дар ш-ру подяку, та просить других широк-громаджен звернути увагу на цю школу. 1026 1-1

Театри.

Великий Міський Театр:
Поведілок 3-го, т. 7:30 веч. „Богемка“ (30 виступів).
Висторок 4-го, год. 7:30 веч. „Мораль пани Дульської“.

Кіна.

„Арозько“: „Вєра Мірська“.
„Лєв“: „Площа Палає опівночі“ (Жи-ва не гріх).
„Океан“: „Зоря Нового Йорку“ і „Гінех та Золєк серед людодів“.
„Пакс“: „Зоря Танерів“.
„Фатіжорган“: „Недоля впавших ді-чат“.

3 судової салі.

Довкола „Народного Дому“.
Боротьба довкола „Народного Дому“ у Львові ведеться далі між бунтарями його комісарями Лисковським і Черка-вським. Арештою тої боротьби є тепер суд. Перше обвинувачував Черкавський Лисковського за образи чести, бунт-то поновився друком але кінець кінець відступив і апаляти немали кошти про-цесу. А тепер обвинувачує Лисковсь-кий Черкавського також за образи чести, поновивши друкуванням листком, в котрій Черкавський захинув Лисковському та-кі проступки: 1) що Лисковський підчас свого комісарства міг пережити цілий панери в суді 5 мільйонів корон на твер-ду валюту, однак не зробив того в протвуг п'ятьох літ, через що панери страждали майже всю вартість в наслід-док девальвації; 2) що Лисковський по-міхотів апаляти касу „Н. Д.“ пуста; 3) що Лисковський в часі свого п'ятилітнього комісарства міг постаратися про реакти-зування „Н. Д.“, однак не зробив того, бо не хотів.

Черкавський знімав у свідстві, що той листок зготовив він і тотон на зроблені в нім Лисковському заводи: дати доказ

правди. І справді на першій розправі в червні п. р. Черкавський устами свого адвоката Семена Будина дофєрнував до-каз правди через своїх свідків: апа-ра Лисєва, митного урядовця Л. Вачинського й ємер урядовця Р. Турчмановича. Цю розправу відложено для переслуха-ння поданих свідків.

На другій розправі (10 листопада п. р.) Черкавський змінив свою оборону і заявив устами свого адвоката д-ра Ту-мєна, що він того листа не писав, не підписував, не друкував і нічого про не не знав, і що листок випустив без його відома редактор „Голоса Народу“ Д. Яблонський, на що покликає свідків Яблонського і спіробітників „Гол. Нар.“ Садаша. Предсідник трибуналу рад. Ге-тінгер поданих свідків допустив і від-ложив розправу до їх переслухання.

На третій розправі (28 XI) перед тим самим трибуналом пасапері був пере-слуханий як свідок був дир. „Народного Дому“ д-р Н. Лагола, з котрого, як не-мічного, Лисковський на попередній розправі презигнував, натомість ухоти-вся як нього заступник Черкавського д-р Тумєн і потягнув на свідка до суду. Д-р Лагола, якого записав, знімав, що всі фондаційні цінні папери не було більше, як 380 тисяч корон і всі інші без винятку Лисковський не комісар старався у надмірної вла-сті й обезпечити перед девальвацією, однак на відкаразоні його писемна во-дєство відповіло, що не можливо. Крім того Лисковський як комісар по-стійно старався про реактизування „Н. Д.“ посадив до Варшави депутатів з мемо-рандажів і т. д. А коли уступав з комі-сарства в місто березні 1926 р., то пе-редав Черкавському касу з 32 тисячами зол в готівці, аложені в Галицькій Ка-сі Осадиности.

Потім знімав теперішній комісар „Н. Д.“ М. Бачинський який щодо тих гро-шей і щодо фондаційних паперів сказав те саме, що д-р Лагола, а щодо реакти-зування, то — казав — були слухи, що Лисковський міг постаратися про реак-тизування „Н. Д.“, але не хотів; однак того він не може потвердити з власного переказання. Так само щодо реактизува-ня знімав свідок Р. Турчманович.

Дальший свідок. Дмитро Яблонський (чи не буде це той самий, що в р. 1919 в Константинополі разом з якимсь Ма-рушконом мав утворити „польський кон-султ“ і мав видавати наші порти? — Прим. редактора), переслуханий під при-сємом, знімав щодо друкованого листа-так: На 1. листопада 1927 р. були скла-дні члени „Н. Д.“ на нараду в справі реактизування „Н. Д.“ під протекторатом митрополита Шейтницького. Знаючи, як митрополит ставиться до справи „Н. Д.“, група осіб, що закладала тоді „аграрну партію“, котрій зібравши членів „Н. Д.“ під протекторатом митрополита Ше-йтницького було не на руку, постановила на своїй засіданні видати друком ле-тучку, щоб здемаксувати шкідливу господарку Лисковського в „Нар. Д.“ і його акції з митрополитом. Цю ле-тучку зредатував і випустив він, але не пам'ятає, чи Черкавський був на тім засіданні „аграрної групи“.

По питанні предсідника трибуналу і востатки, на які Яблонський давав не-свідні відповіді, зачав ставити йому пи-тання заступник Лисковського д-р Дверіпінський. А коли з знімаючи Яблон-ського показався суперечності, д-р Дверіпінський поставив анєсєля, щоб Яблонського арештувати і відсудити до слідчого судді. Яблонський збід як стина, але за нього заступився адвокат д-р Тумєн, представляючи, що знімаючи Яблонського не такі вже дуже суперечні, тин більше, що Яблонський по році жі-забути, як то було і не пам'ятає.

Трибунал по нараді не прихилився до анєсєля д-ра Дверіпінського і приступив до переслухання дальшого свідка Са-даша, постановив Черкавський. Садаш спостерігав, яка доля постигла Яблон-ського, зі страху планував зникнути, не-трудно було зрозуміти, що він гово-рить. З того всього як зрозуміли тільки одно: в „аграрній партії“ є аж чотирьох секретарів, а між ними й він, тому він не пам'ятає, чи на тім засіданні, на ко-трій постановлено видати летучку, був Черкавський.

На тім закінчено переслухання свід-ків. Але розправа не не скінчилася, бо ади Тумєн, щоб прот гутти соглаву, продалося показати не дальших свід-ків, а саме ади. д-ра М. Крижановського і Яна Лисєвського, 6. арештатора Білки і Костенєна. Трибунал згодився і від-ложив розправу на 17. грудня п. р.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабінєвич на Волни.
Камінь-Коприс
4/XII Марує Богуславська
5/XII Гейша
6 XII Барон Кіжєль. 12-7

З нагоди вішання п. Ірєни Нарко-вич і п. Александра Кайша — суди в Пе-ремишлі зібрав п. Ст. Гєра, дир. „П. С. К.“ ади „Рідної Школи“ вногу 30 зол. 1-1

Ві второн дні 4. грудня о год 6 ве-чер відбудеться в салі Української Бе-сєли відікат д-ра Дмитра Довгоца п. а. „Сєлє і Захід в українській літературі“.

20-ліття „Землі“ у Відні. В бжучому році жинає 50 літ від оснування секції „Землі“ при У. А. Т. „Січ“ у Відні. З цього приводу прохачється оснувати-голови і бувших членів „Землі“ підкупи-тися в можливо короткому рєшєнні враз з поданим матеріалом щодо оснування і життя у згаданому кружку протвуг його існування в цілі виготовлення його історії та її поміщення в Ювілей-ному Збірнику У. А. Т. „Січ“. Лисєма слати на адресу: „Zemla“, Wien, XVIII, Hochschule f. Bodenkultur. — Ювілейний Комітет.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИВНИКИ „Zenith“, „Longines“ та-кож бжучерію власного виробу по-ручає: Домбровський в „Розва-жєвськєй Львів, (Готель „Жорж“) — Логіалі уковні 151 26-2

ЛУЩИК ПЕТРО с. ГРИГОРА і Дові-хроджений 1829 р. в Бізмі зодотім пов. Боршів і так занєпєзний, унєвєж-єнє збудує книжочку військову, вида-ну через Поштову Команду „Ул.“ в Чорт-кові. 1013 2-3

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ вул. Ви-сєнєтєго Поля ч. 1. (бічна Зелєної). Тєл. 59 60. 951 4-5

БЖУЧЕРІЮ ЗОЛОТІ ДРІБНІ ВИ-РОБИ продає за готівку і на рати від десяти літ у цілім краю анєсна фірма Іван Зєльєнєрайх, Львів, па-Марійська ч. 3. Купую бжичєтє, зо-лото, срібло плачу найнижчі ціни 122-7

РУКАВИЧКИ Наппа на підшиві 0 зо-лотих поручає Літ, вул. Гєтман-ська ч. 22. 1073 1-1

НА ОСІННІЙ СЕЗОН! Найліпші і най-пєвєні форми суконь, костюмів і плащів, тєльки у Козловської, вул. Ака-дємічна ч. 22. 315 8-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст нештє дєтілє, серці і жолудка

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Перєсвіглєння Рєнтгєном. 3-24

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синєтєвська ч. 17. П. п.

Скріплює анє зитєчєсє зубів пєзон-бування й анє зитєчєсє зубів без болє. Пітєчє зуби в канєчку і зодоті після найновішої систєми. Пацієнтів з провин-пії подєгєдуєтьє в найкоротшому часі. П. Т. Урядовиці і студєнтам анєчна зни-жка. Полєхні в сєлєтах. Тєл. 65-73. 986 4-6

КОМПЛЄТ перша ЗОЛ. 28.

6 лєток, 6 вєлок, 6 мєлє і 6 канєних лємо-чок з анєсєного срібла. II-га сєрта 25 зол. у Б. ГРИНБєРГА, Сємєтєвська 4. Тєл. 59-22.

Повідомлення.

Пов дозвєсно отрим, що ми поширили наше дєнтєстичнє атєдє і маємо змєгу виконувати всєкі дєнтєстичні рєботи після найновіших систєм, як пєзон-бування нєрєзєвєжє, зодоті хорєвєнє, зуби на канєчку і зодоті, без піднєбєнє. — Направні в одні дні — Цини дуємє приступли.

д-р В. Янович Єнна Янович
лїкар. 10/12-3 дєнтєстєа.
Стєніславів — біля пошти.

КОНКУРС

Кандидати на учєтєлів сєрєдніх шкіль, що мають іспит з анєго нєбуд-предмєту мають анєсти нєгєлєвно про-дєти о посєду до „Рідної Школи“ у Львові, Ринок ч. 10/11. До подєння трєба додєчєти вєчєрєно поручєння від студєнтської оргєнації або анєбє по-важної устанєви чи осєби Полєнє не-іспитованих кандидатів не маємо брати тєпєр під увагу, тому шкєла їх анєсєти. 1027 1-2